

שאלות ותשובות לשינון וחזרה
מאת הרב **משה טרכטמן** שליט"א

תלמודו בידו

דף עו עמוד א

א] נפל בשר לתוך גבינה והפרידם, מה הדין ומדוע ?

ב] מהו האופן שבמשנה "נטף מרוטבו של הפסח על החרס וחזר אליו, יטול את מקומו" ?

ג] סך את קרבן הפסח בשמן של תרומה, האם מותר לזר לאוכלו ?

ד] איסור צונן נפל לתוך היתר צונן מלוח, מה דינו ?

ה] בשר צונן שנפל לתוך כד של כותח, האם נאסר ?

א] חם לתוך חם: שניהם אסורים, משום שבולעים זה מזה.

צונן לתוך צונן: צריכים הרחה ומותרים, כיון שאינם בולעים זה מזה.

חם לתוך צונן: לרב, העליון גובר ומחמם את התחתון, ובולעים זה מזה ואסורים.

לשמואל, התחתון גובר, והצונן מקרר את העליון [וכן הלכה].

אך נאסרים כדי קליפה, כי עד שהעליון מתקרר מבליעים הם זה בזה.

ב] רב: החרס צונן, אך הרוטב העליון הרתיח את החרס, וחזר החרס וחימם את הרוטב.

וכאשר חוזר הרוטב שאינו צלי אש ונבלע בפסח, הרי אוסר את מקומו.

שמואל: החרס רותח חימם את הרוטב, וכשחזר ונבלע הרוטב בפסח נאסר מקומו.

ג] סך בשר חי: מדיח את השמן מעליו ומותר, מפני שלא בלע מן השמן.

סך בשר צלוי וחם: קולף את הבשר החיצון. ואפילו לשמואל ש"תתאה גבר", שסיכה [שנעשית בכמות קטנה של שמן] אינה אוסרת אלא כדי קליפה.

ד] אם מלוח עד שאין ראוי לאכילה מבלי להדיחו במים, הרי המליח כרותח ואסור.

ה] בשר חי: מותר. כיון שכותח ראוי לאכילה אף שהוא מלוח, ואין דינו כרותח.

בשר צלוי: אם אין בו בקעים ואינו מתובל, די שיקלוף. יש בו בקעים, אסור.

וכן אם מתובל אסור, כיון שהתבלין מרככו ובולע מן הכותח.